Nr. 1, 11. årgang, Januar 2009 Pris 25 kr.

NYT FRA HARE KRISHNA

FÅ DIG EN KO!

HVEM ER HERREN CAITANYA?

HENGIVEN AF KRISHNA SOM DANSK TEENAGER

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Velkommen til 2009

Af Lalitanatha Dasa

Velkommen til 2009. Som sædvanlig er vi en uge inde i januar med udgivelsen af årets første *Nyt fra Hare Krishna* (hvorfor, se side 17), men ellers håber vi her i 2009 altid at kunne være til tiden, dvs. ind ad brevsprækken på månedens første hverdag.

I dette nummer byder vi Jatayu Dasa velkommen som fast skribent. Jatayu er fra USA og bor i Rødovre sammen med sin danske hustru, Aditya Varna Devi Dasi. Han har boet i nogle år i Belgien i templet Radhadesh, hvor han stod for et månedligt engelsk nyhedsbrev til forsamlingen. Han har nu tilbudt sig som fast på skribent på *Nyt fra Hare Krishna*, hvilket vi med glæde har taget imod. Han vil gerne skrive om vores tidligere mestre i discipelrækken, så ofte vil han bidrage med noget om en af de personer, der har fremkomst- eller bortgangsdag i kalenderen. I dette nummer skriver han således om Gopala Bhatta Goswami (se side 19) og har også en artikel på side 9 om, hvem Herren Caitanya på alteret i templet i Vanløse er.

I dette nummer kan vi byde på en bred vifte af artikler, der alle har det til fælles, at de ikke er lige så lange, som flere af artiklerne har været i de seneste foregående numre. Det har til gengæld givet plads til flere artikler, og faktisk er der så mange, at vi slet ikke har fundet plads til vores løbende serie om Transcendental Psykologi, som vi derfor springer over i denne måned.

Vi har et spændende interview med 16-årige Gandhari, der fortæller om sit liv som hengiven og sit besøg i Vrindavana. Der er også et aktuelt essay om finanskrisen og en artikel om bogdistribution, som selv dummenikker skulle kunne forstå. Der er en rapport fra et stort internationalt tværreligiøst møde i Mayapur, og på Srila Prabhupadas side er der denne gang en artikel fra det gamle Back to Godhead fra 1956. Bemærk også festivalkalenderen for 2009 (side 18) og sæt allerede nu kryds i kalenderen ud for de pågældende dage.

Har du feedback til *Nyt fra Hare Krishna*? Du er selvfølgelig som altid velkommen til at sende os kommentarer direkte, men nu har vi som noget ekstra oprettet et forum (også kaldet en gruppe) på www.harekrishna.dk med navnet *Nyt fra Hare Krishna*. Meningen er, at man her skal kunne gå ind og komme med kommentarer og forslag til hvert blad, efterhånden som de udkommer. Brug endelig denne nye facilitet. En af vores ambitioner er at have mere læserinvolvering i *Nyt fra Hare Krishna*, end vi har det lige for øjeblikket. ॐ

I dette nummer

Redaktionelt	**2**
Srila Prabhupadas side	**3**
Hengiven af Krishna som dansk teenager	**6**
Hvem er Herren Chaitanya	**9**
Få dig en ko!	**11**
URI-møde i Mayapur	**14**
Bogdistribution for dummernikker	**16**
Festivalkalender 2009	**18**
Ordliste	**20**
Børneside	**21**
Sabudana Kichari	**22**

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2009, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk

Adresse: Sørningevej 39, Skamstrup, 4440 Mørkøv Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 3534, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupadas side

Fremtidsambitioner

Denne artikel blev bragt første gang i Back to Godhead i oktober 1956 under overskriften Progressive Ambition. Srila Prabhupada appellerede til sine indiske landsmænd om at "anvende alting for Herrens interesse i transcendental tjeneste" og konkluderede, at "dette alene kan give den ønskede fred."

De åbenbarede skrifter beskriver den Højeste Herre som *sac-cid-ananda-vigraha* [*Bs*. 5.1]. *Sat* betyder "evig," *cit* betyder "alvidende," *ananda* betyder "lykkelig," og *vigraha* betyder "en bestemt person." Derfor er Herren eller den Højeste Guddom, der er én uden nogen lige, en evig, lykkelig person med en fuldstændig fornemmelse af Sin egen identitet. Det er en koncis beskrivelse af den Højeste Herre. Ingen er Ham lige eller større end Ham.

De levende væsener eller *jiva'er* er små prøvestykker af den Højeste Herre, og derfor ligger der i vores aktiviteter et ønske om evig eksistens, et ønske om viden om alting og en trang til at søge lykke på forskellige måder. Disse det levende væsens tre kvaliteter ses i lille udstrækning i menneskesamfundet, men de er meget større og nydes hundrede gange mere af de skabninger, der bor på de øvre planeter, der kaldes Bhurloka, Svarloka, Janaloka, Tapoloka, Maharloka, Brahmaloka osv.

Men selv standarden af nydelse på den materielle verdens højeste planet, en nydelse, der er tusinder og tusinder af gange bedre end den, vi nyder på denne jord, beskrives også som ubetydelig i sammenligning med den åndelige lykke, der nydes i selskab med den Højeste Herre. Hans kærlighedstjeneste i forskellige forhold [*rasa'er*] gør selv nydelsen af at smelte sammen med den upersonlige åndelige udstråling lige så ubetydelig, som en dråbe vand er det i sammenligning med havet.

Hvert eneste levende væsen er begærligt efter den højeste form for nydelse i den materielle verden, og men trods det er man altid ulykkelig her. Denne lidelse findes på alle de ovennævnte planeter på trods af lang levetid og høje standarder af komfort.

Det er den materielle naturs lov. Man kan forøge levetiden og standarden af komfort så meget, man orker, men alligevel vil man i kraft af den materielle naturs love være ulykkelig. Grunden er, at den form for lykke, der passer til vores natur, er forskellig fra den lykke, der kommer fra materielle aktiviteter. Det levende væsen er en meget lille partikel af *sac-cid-ananda-vigraha* [*Bs*. 5.1], og derfor har han nødvendigvis en hang til glæde, der af kvalitet er åndelig. Men han forsøger forgæves af få sin åndelige glæde fra den materielle naturs fremmede atmosfære.

En fisk, der tages ud af vandet, kan ikke blive lykkelig igennem nogen form for arrangement for lykke på landjorden. Den er nødt til at have et vandigt miljø. På samme måde kan det ganske lille *sac-cid-ananda* levende væsen ikke være virkeligt lykkeligt igennem nogen form for materiel planlægning i hans illusionsbefængte hjerne. Derfor må det levende væsen gives en anden form for lykke, en transcendental lykke, der kaldes åndelig lyksalighed. Vore ambitioner bør rettes imod at nyde åndelig lyksalighed og ikke materiel lykke. Ambitionen om åndelig lyksalighed er god, men måden at opnå denne standard på er ikke blot at benægte materiel lykke. Teoretisk fornægtelse af materielle aktiviteter, som det foreslås af Sripada Sankaracarya, er måske relevant for et ubetydeligt udsnit af menneskeheden, men hengiven tjeneste, som blev forslået af Sri Caitanya Mahaprabhu, er den bedste og sikreste vej til at opnå åndelig lyksalighed og kan ændre selve udseendet af den materielle natur.

At længes efter materiel lykke kaldes begær eller lyst, og i det lange løb er det sikkert, at lystne aktiviteter ender med frustration. En

slanges krop er meget kølig, men hvis en mand ønsker at nyde slangens svale krop og derfor kranser sig med slangen, vil han helt sikkert blive dræbt af slangens bid. De materielle sanser er som slanger, og at give efter for såkaldt materiel lykke dræber helt sikkert ens åndelige selvbevidsthed. Derfor bør et menneske ved sine fulde fem være ærgerrig efter at finde den virkelige kilde til lykke.

Engang blev en tåbelig mand, der aldrig havde smagt sukkerrør, opfordret af en ven til at smage dets sødme. Da manden spurgte, hvordan sukkerrør ser ud, fortalte vennen ham ufuldstændigt, at sukkerrør ligner bambus. Den tåbelige mand forsøgte da at få sukkerrørssaft fra en bambusstok, naturligvis til ingen nytte.

Det er situationen for det illusionerede levende væsen i hans søgen efter evig lykke i den materielle verden, der ikke kun er fuld af lidelser, men også er flygtig og flakkende. I *Bhagavad-gita* beskrives den materielle verden som fuld af lidelser. Ærgerrigheden efter lykke er god, men forsøget på at få det fra død materie igennem såkaldte videnskabelige arrangementer er en illusion. Personer under illusion kan ikke forstå dette. *Bhagavad-gita* [16.13] beskriver, hvordan en person, der drives af lyst efter materiel lykke, tænker: "Så megen rigdom har jeg i dag, og jeg vil få mere ifølge mine planer. Så meget er nu mit, og det vil blive mere i fremtiden."

Den ateistiske eller gudløse civilisation er et kæmpeforetagende af sansetilfredsstillelse, og alle er nu gale efter penge til at holde et tomt menageri kørende. Alle søger efter penge, der er midlet til at betale for de ting, der giver sansetilfredsstillelse. At forvente fred i et sådant helvede af guldfeber er en utopisk drøm. Så længe der er selv et anstrøg af galskab efter sansetilfredsstillelse, er fred meget, meget langt væk. Grunden er, at af natur er vi alle evige tjenere af den Højeste Herre, og derfor kan vi ikke nyde noget for vores egen personlige interesses skyld. Vi må anvende alting for Herrens interesse i transcendental tjeneste. Dette alene kan afstedkomme den ønskede fred. En del af kroppen kan ikke tilfredsstille sig selv. Den kan kun tjene hele kroppen og få tilfredsstillelse fra den tjeneste. Men nu har alle travlt med deres egeninteresser, og ingen er parat til at tjene Herren. Det er den grundlæggende årsag til materiel eksistens.

Fra den øverste administrerende direktør til den nederste gadefejer arbejder alle ud fra tanken om ulovlig ophobning af rigdom. Men blot at arbejde for sin egeninteresse er ulovligt og ødelæggende. Selv kultiveringen af åndelig realisering blot for sin egen skyld er ulovligt og ødelæggende.

Som et resultat af al denne ulovlige pengeindtjening er der ingen mangel på penge i verden. Men der er mangel på fred. Siden al den menneskelige energi er blevet bortledt til denne pengeindtjening, er hele befolkningens evne til at tjene penge afgjort blevet større. Men resultatet er, at en sådan uindskrænket og ulovlig inflation af penge har skabt en dårlig økonomi og sat os i stand til at skabe enorme, kostbare våben, der truer med at ødelægge selve resultatet af pengeskabelsen.

I stedet for at nyde fred lægger lederne af store pengestærke lande nu omfattende planer om at redde sig selv fra de moderne ødelæggende våben, men alligevel kastes store summer penge i havet på eksperimenter med disse frygtelige våben. Sådanne eksperimenter gennemføres ikke blot med store pengemæssige omkostninger, men også på bekostning af mange stakkels liv, hvilket derved binder landene til *karma*-loven. Det er den materielle naturs illusion. Som resultat af denne tilskyndelse til sansetilfredsstillelse spildes der kræfter på at tjene penge, som derefter bruges på menneskeracens ødelæggelse. Menneskeracens energi forspildes således af naturens lov, for den energi bortledes fra tjenesten til Herren, som er den virkelige ejer af alle energier.

Rigdom stammer fra Moder Laksmi, lykkens gudinde. Som den vediske litteratur forklarer det, er det tanken, at lykkens gudinde skal tjene Herren Narayana, ophavet til alle *naraer* eller levende væsener. Det er også tanken, at *naraerne* skal tjene Narayana, Den Højeste

Herre, under ledelse af lykkens gudinde. Det levende væsen kan ikke nyde lykkens gudinde uden at tjene Narayana, Krishna, og derfor bliver de, der på urigtig vis ønsker at nyde hende, straffet af naturens love, og selve pengene vil blive årsag til ødelæggelse i stedet for fred og fremgang.

Sådanne ulovligt sammenhobede penge rives nu bort fra nærige borgere igennem forskellige former for statsbeskatning til forskellige nationale og internationale krigsfonde, der ødsler pengene væk. Borgeren er ikke længere tilfreds med blot penge nok til at forsørge sin familie og kultivere åndelig viden, som begge er afgørende i menneskelivet. Nu ønsker man at tilfredsstille umættelige ønsker, og i direkte proportion til ens ulovlige ønsker fjernes ens sammenskrabede penge nu af den illusoriske naturs repræsentanter i form af læger, advokater, skatteopkrævere, selskaber og såkaldte hellige mænd såvel som af hungersnød, jordskælv og mange andre sådanne katastrofer.

En gnier, der på diktat af den illusoriske natur afslog at købe et eksemplar af *Back to Godhead*, brugte 2500 dollars på en uges medicin og døde derefter. En tilsvarende ting skete, da en mand nægtede at bruge så meget som en cent på Herrens tjeneste og i stedet spildte 3500 dollars på en retssag imellem sine familiemedlemmer. Det er naturens lov. Hvis penge ikke helliges Herrens tjeneste, vil de ifølge naturens lov nødvendigvis blive brugt og spildt på juridiske problemer, sygdomme osv. Tåbelige mennesker har ikke øjne til at se sådanne kendsgerninger, så nødvendigvis vil de blive bedraget af den Højeste Herres love.

Naturens love tillader os ikke at acceptere flere penge, end der kræves til vores anstændige opretholdelse. Naturens lov har rigeligt arrangement til at forsyne hvert eneste levende væsen med hans del af mad og husly, men menneskets umættelige begær har bragt uorden i hele arrangementet af den Almægtige Fader til alle livsarter.

Ved den Højeste Herres arrangement er der et salthav, for salt er nødvendigt for det levende væsen. På samme måde har Gud arrangeret tilstrækkeligt med luft og lys, der er også afgørende for det levende væsen. Man kan tage så meget salt fra lageret, som man vil, men man vinder intet ved at tage mere, end man behøver. Hvis man tager mere salt end nødvendigt, ødelægger man maden, og tager man tager mindre, bliver den smagløs. Hvis man på den anden side kun tager, hvad man absolut har brug for, smager maden godt, og man bliver sund og rask. Så begær efter rigdom, efter mere end vi behøver, er skadelig, ligesom det er skadeligt at spise mere, end det vi absolut har brug for. Det er naturens lov. ॐ

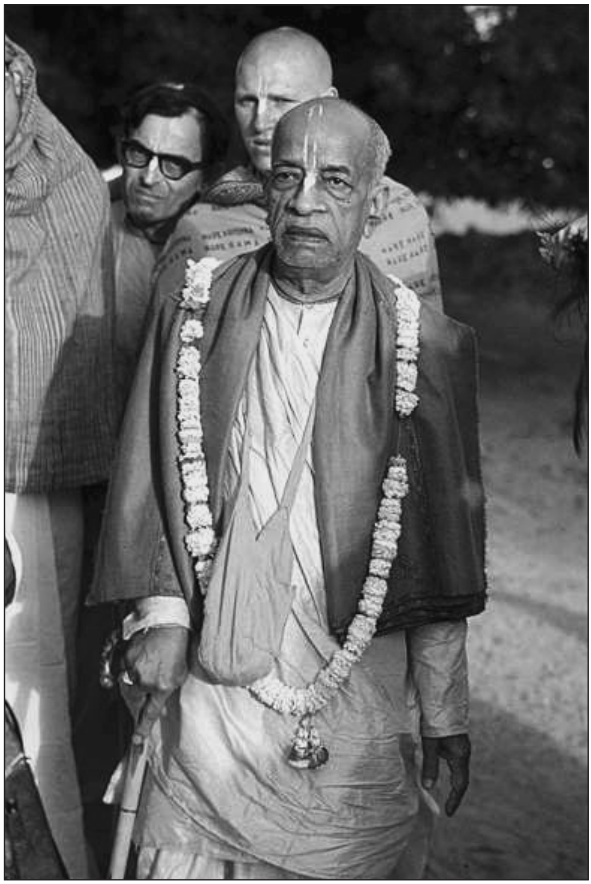

Hengiven af Krishna som dansk teenager

Af Laksmi-rupa Devi Dasi

Gandhari er en 16-årig pige fra Århus. Begge hendes forældre er hengivne. Hendes far, Ananta Sri Dasa, er fra Danmark, imens hendes mor, Madana-Bihari Devi Dasi, er fra Peru. Da Gandhari var fem år, flyttede familien til Danmark, hvor hun efter kort efter begyndte på Steinerskolen i Århus. Gandhari har i de sidste to måneder været alene i Vrindavana i Indien. Nu er man aldrig helt alene her i Indien, men hun er af sted på egen hånd uden mor eller far. Jeg har talt lidt med hende om hendes oplevelser på dette hellige sted, hvor Krishna tog fødsel, og hvordan det er at være ung dansk teenager og være interesseret i Krishna-bevidsthed.

Laksmi: Hvorfor kom du til Vrindavana?

Gandhari: I de sidste to år er flere af mine kammerater i klassen gået ud af ud skolen eller er taget på efterskole osv. Jeg havde også tænkt på måske at holde med skolen, men min studievejleder foreslog, at jeg nøjedes med en lille pause. Jeg havde også lyst til at møde nye mennesker, så det lignede et godt alternativ at tage en tur til Vrindavana i nogle måneder.

Gandhari og Laksmi Rupa Devi Dasi

Jeg var på dette tidspunkt meget inspireret til at gå dybere i Krishna-bevidsthed efter at have besøgt Hare Krishna-templet og de hengivne i London. De sidste par år har jeg ellers ikke været tæt på noget tempel og bare chantet derhjemme. Jeg har været en gang tidligere i Vrindavana for fire år siden og havde gode oplevelser derfra, og da så en ældre veninde fra London også skulle af sted, tog jeg en lille snak med mine forældre, lærere samt familie og venner og fik en positiv opbakning. Specielt mine forældre syntes, det var en god ide, at jeg havde lyst til at arbejde lidt med mit åndelige liv.

Laksmi: Hvad har du lavet, mens du har været her, og hvad har gjort størst indtryk på dig?

Gandhari: Jeg kom i starten af *kartika*, som er den mest populære måned her i Vrindavana, hvor folk kommer strømmende fra hele Indien, ja faktisk fra hele verden for at fejre Krishnas *lilaer* [lege] som smørtyven, der blev fanget og

bundet ikke kun af reb, men også af moder Yasodas kærlighed. Måneden er fyldt med tilbud som ture til forskellige hellige steder rundt i Vrindavana, seminarer, forelæsninger med forskellige åndelige mestrer og flere overdådige festivaler. For ikke at tale om aftenprogrammet i templet, hvor vi alle ofrede ghee-lamper til Deiteterne og sang *Damodarastaka* og *Gopi Gita* (*gopiernes* bøn til Krishna om at komme tilbage, efter at Han forsvandt i *rasa*-dansen).

Jeg tror, at det, der gjorde størst indtryk på mig, var stemningen under *kartika*, gensynet med folk og Vrindavana og de mange nye fantastiske mennesker, jeg har mødt. Jeg blev hurtigt fanget af stedet og de smukke Deiteter. Mange af de åndelige mestre og de ældre hengivne gjorde også indtryk med deres naturlige hengivenhed og deres inspirerende og stærke filosofiske pointer om det åndelige kontra det materielle. Da jeg nu har lidt mere livserfaring, kunne jeg relatere til det og syntes, at mange af de spørgsmål, jeg har haft og har stillet mig selv, blev besvaret. Kort sagt følte jeg virkelig, at jeg trods en hektisk ankomst efter fire år var kommet hjem igen.

Laksmi: Har dit åndelige ståsted rykket sig efter denne tur.

Gandhari: Ja, det har rykket sig. Jeg vil indrømme, at jeg har fået en ordentlig rystetur i løbet af det sidste år. Jeg har som sagt ikke rigtigt gået så meget op i mit åndelige liv hjemme i Danmark, men de sidste par år er jeg begyndt at snakke meget med gamle barndomsvenner fra Peru, venner, som nu er hengivne. Det vækkede min interesse at tale om tingene i et filosofisk perspektiv. Jeg kendte selvfølgelig alle historierne fra Krishna-bogen, *Mahabharata*, *Srimad-Bhagavatam* og kendte også Prabhupada, men det var bare historier. Men da filosofien blev tilføjet, var det noget, jeg kunne bruge og relatere til mit liv. Det gav meget mere mening end den livsanskuelse, man møder i Danmark til daglig, hvor alt er midlertidigt. Srila Prabhupada siger også: Filosofi uden at praktisere er spekulation, og at praktisere uden

Gandhari på pilgrimstur til Radha Kunda

filosofi er fanatisme.

Nu er det mit eget valg, hvad jeg vil med mit liv, og ikke kun noget jeg gør, fordi mine forældre er hengivne. Jeg tror dog, det første store skridt kom, da jeg var i London med min mor. Første gang jeg var der, var jeg rigtig syg, og jeg kunne slet ikke komme i templet, lave tjeneste eller spise noget af den lækre mad for ikke at tale om at møde de mange hengivne på min egen alder. Det gjorde mig lidt ærgerlig, men samtidigt fik jeg mere lyst til at komme igen. Jeg kom tilbage, og denne gang kunne jeg gå til de mange seminarer og forelæsninger og stille spørgsmål og diskutere det med jævnaldrende piger og drenge, som var på forskellige niveauer i deres åndelige udvikling. Nogle vidste intet om religion, nogle vidste meget, og andre har som jeg i mange år været hengiven og naturligt haft en hengivenhed til Krishna og fulgt de fire principper, dog uden at være gået dybere end det.

Det var fantastisk, og da jeg kom hjem, begyndte jeg at læse mere i Srila Prabhupadas bøger. Det var det eneste, der fangede min interesse. På det tidspunkt syntes jeg, at jeg havde en masse

problemer derhjemme og i skolen og kunne kun finde ro ved at gå lange ture eller sidde og læse i en bog, som tit var *Bhagavad-gita*.

Lidt efter lidt fandt jeg ud af, at problemerne ikke var derhjemme eller i skolen, men inde i mig selv. Derfor valgte jeg at tage her ned for at finde mig selv og få svar på nogle af de spørgsmål, jeg havde stillet mig selv, og høre mere om filosofien samt holde en lille ferie i Vrindavana.

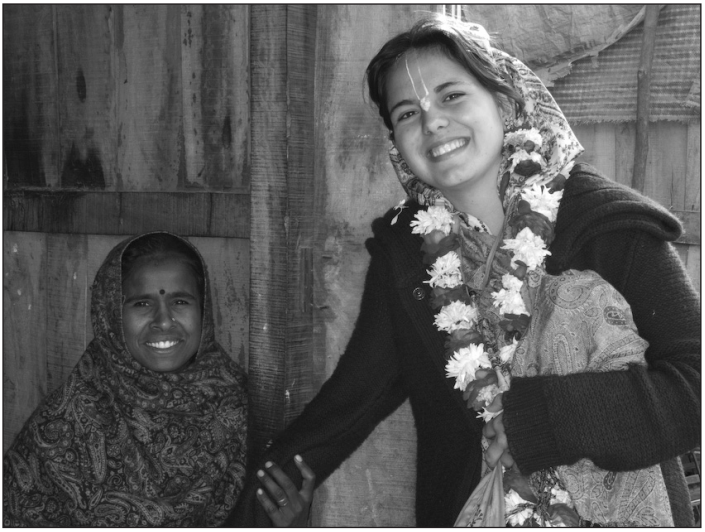

Gandhari med en af de lokale grøntsagssælgere

Nu ved jeg mere om, hvad det hele står for. Før var det lidt pinligt, når jeg ikke rigtigt kunne svare på folks spørgsmål og gjorde alting som et ritual. Templet i Danmark er lidt tørt for en på min alder og også langt væk, når man bor i Århus. Så at være her og møde mange unge fra hele verden har været vigtigt. Jeg har virkeligt fået meget ud af turen og har mod på at fortsætte med skolen og arbejde videre med mit liv i Krishna-bevidsthed.

Laksmi: Hvordan ser du dig selv som hengiven nu og i fremtiden?

Gandhari: Jeg har tænkt meget over, hvad jeg skal, når jeg kommer hjem, og det er virkeligt meget lettere at være hengiven, når man er i fællesskab med andre. Jeg ved, at det bliver en udfordring at komme hjem. Derfor vil jeg sætte mig nogle mål, så jeg gradvist kan udvikle mig og ikke bare gøre, som jeg plejer.

Krishna-bevidsthed er jo noget, som vi skal arbejde med hver dag i vores liv. At være sammen med andre, som også ønsker at praktisere, er en stor hjælp, men det er også meningsfuldt at tale om filosofien med vennerne generelt, for nogle gange kan det tænde et lys i mørket for mange unge, som allerede er trætte af livet.

Krishna-bevidsthed interesserer mig virkeligt, og jeg vil rigtigt gerne kunne arbejde med mit åndelige liv hele tiden, lidt efter lidt få mere viden og blive ved med at holde kontakten til mine hengivne venner. Jeg har mødt mange inspirerende åndelige mestre, men ved endnu ikke hvem, jeg ønsker at tage indvielse fra. Måske kommer jeg til at bo i et tempel, men kunne godt tænke mig at rejse rundt med en åndelig mester.

Laksmi: Har du en speciel oplevelse, du godt vil dele med læserne?

Gandhari: En dag var vi med Dina Bandhu Prabhu ude ved det sted, hvor moder Yasoda bandt Krishna til morteren efter at have fanget Ham i at stjæle smør og dele det ud til aberne. Jeg var helt væk, mens han fortalte og så det hele lyslevende for mig. Da Krishna havde væltet de to træer og igen var fri, satte han sig på Nanda Babas skød, men var stadig fornærmet på Moder Yasoda. Da hun kom hen til dem, ville Han ikke se på hende og vendte hovedet væk. Moder Yasoda løb væk, og tårerne løb ned af mine kinder. Så var det, som om jeg vågnede op, og jeg opdagede, at jeg havde grædt. Det var helt virkeligt ligesom at være der.

Jeg tror, det er på sådanne tidspunkter, at man opdager, at man hører hjemme her i Vrindavana, og det at praktisere åndeligt liv er en vigtig del af ens liv. ॐ

Hvem er Herren Caitanya?

Af Jatayu Dasa

Når man kommer ind i ISKCON-templet i København, er det første, man ser, to messingstatuer på et alter af træ. De er smukt klædte, og kommer man på det rigtige tidspunkt, har man chancen for at se en hengiven stå på alteret og lave en ofring af røgelse, blomster og andre ting. Nytilkomne spørger naturligt, "Hvem er De?" De fleste bliver tavse, når de får svaret, "De er statuer af Gud," og ser den anden vej uden at vide, hvad de skal mene. For vores betingede sind lyder det som noget helt vildt at sige.

Men lad os bore lidt dybere i muligheden af, at disse statuer eller *murti'er* faktisk er Gud. Hvis vi beder en gennemsnitlig person på gaden sige noget om Gud, vil han eller hun næppe kunne sige meget, og hvis de endelig skulle sige noget, er det sikkert deres egne spekulationer uden nogen skriftlig basis.

Lad os tage et kig på den vediske litteratur og prøve at forstå, hvordan *murti'en* i Vanløsetemplet faktisk er Gud, skaberen af alt, som eksisterer, med navnet Sri Caitanya Mahaprabhu. I *Devi Purana* står skrevet:

"Guddommens Højeste Personlighed kommer igen i denne verden. Hans navn vil være Sri Krishna Caitanya, og Han spreder sangen af Herrens hellige navne."

Hvorfor kommer Han til denne materielle verden? *Caitanya Upanisad* (9)siger:

"Den Højeste Kraftfulde Herre, Sri Krishna Caitanya, åbenbarer Sig i Sin gyldne form, og Han fylder hele universet med lyksalighed igennem sangen af Sine egne hellige navne."

Det lyder godt, men hvad er det for nogle hellige navne, der tales om? *Caitanya Upanisad* (10) fortsætter:

"Sri Krishna Caitanya synger *maha-mantraet*, der består af de guddommelige navne på Hari, Krishna og Rama, dvs. Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare."

Denne korte forklaring kan måske synes for enkel, og det er den også. Faktisk kommer det til at tage de fleste af os et langt liv virkeligt at forstå disse få vers. Men som man kan se af de hengivnes aktiviteter i templet, finder de langsomt virkelig lykke i deres liv, og i tilgift letter den lidelse, der fyldte deres liv, sig også fra deres daglige liv. At leve i den materielle verden er afgjort en kamp for alle, men personer, der udviser den mindste interesse i at forstå deres forhold til Krishna, ledes i stilhed i deres hjerter til templet, hvor forholdet begynder. Vi er rene åndelige sjæle, der har glemt vores oprindelige forhold til Krishna, og ved som ovenfor nævnt at synge Hans hellige navne bliver erindringen genoplivet, og den evige kærlighed til Krishna, der aldrig forlader os, genopvækkes. Vi har et evigt forhold til Krishna, og det kan aldrig brydes.

For øjeblikket tror vi, at vi er uafhængige af Krishna. Det er roden til al vores lidelse. Men Krishna, der har vist Sig for os som Herren Caitanya, har som person kvaliteter, og disse kvaliteter er lige så evige, som Han selv er det. En af Hans kvaliteter er Hans tilgivelse. Herren Caitanya har ikke forladt os, men vi har skubbet Ham væk i den tro, at vi kunne være lykkelige uden Ham. Herren Caitanya tilgiver os alle for vores dumme fejltagelser, men vi er nødt til at vise, at vi er kede af at have begået dem.

Vi skal bare bruge en smule intelligens. Vi behøver kun se os omkring og se, at selv om vi er omgivet af materiel rigdom, hungrer vi stadig efter næring. En smule sund fornuft viser os, at skønt jeg har nok så megen rigdom og venner, er jeg stadig ikke lykkelig. Fordi vi er åndelige, kan vi aldrig blive tilfredse igennem nok så megen materiel rigdom.

Herren Caitanya står parat når som helst og hvor som helst. Det eneste, vi skal gøre, er at kalde Hans hellige navn. Herren Caitanya vil med kærlighed løfte os fra dette hav af lidelse, og vi kan igen leve evigt i lyksalighed. Som det

bedste af det hele kan alle komme og se Ham ansigt til ansigt når som helst i ugen.

Det er dog stadig svært for os at fatte, at to statuer eller *murti'er* kan være Herren Caitanya og Hans evige fælle, Herren Nityananda. Hvis man har det sådan, skal man bede til *murti'erne,* bede Dem om at hjælpe til at forstå. Afhængig af hvor oprigtig man er, svarer De en, og De svarer på en personlig måde alt efter ens mentalitet. Fordi De er personer, og vi er personer, kan et naturligt forhold begynde at vokse fra det punkt af. Det er en anden svær ting for vesterlandske sind at fange, at Gud kan være en person. Men Gud kan gøre alting, og vi kan kun gøre meget lidt, så hvordan kan vi bedømme Gud? Hvorfor skulle Han ikke kunne være en person?

Virkelig viden om Gud kan kun komme fra Gud og gives til os inde fra hjertet af, så hvis man virkeligt ønsker at kende Gud, hvis man vil have et forhold til Ham, må man række ud til Ham på en personlig måde. "Person" betyder, at Han ønsker kommunikation, så bed til Ham. "Person" betyder, at Han kan lide gaver, så når man kommer til templet, bør man have noget med sig som for eksempel blomster eller frugter. Det er ikke netop blomster eller frugter, der tiltrækker Herren Caitanya til os, men den kærlighed og hengivenhed, som de gives med.

Derfor indebærer det også udveksling af følelser, når man taler om, hvad det vil sige at være en person. Hvad gør man, når man besøger en ven? Man har en gave med, og den gives ikke mekanisk som et postbud, der afleverer et brev, men med den kærlighed, vi har til den person. Det er en rigtig god kultur, der er her i Danmark med at give gaver, når man besøger hinanden. Det er et udtryk af følelser fra den ene person til den næste. Vi skal blot overføre dette princip til Herren Caitanya og Herren Nityanandas *murti'er*, når vi ser dem næste gang, og snart ser vi dem ikke længere som statuer, men som virkelige personer. Vi vil se dem som genstand for vores hjerters hengivenhed. Når det sker, vil vi opleve, hvad åndeligt liv handler om. Kom til templet og lær, hvor nemt det er at elske Gud. ॐ

Deiteter af Herren Chaitanya Mahaprabhu og Nityananda Prabhu fra Vrindavan, India

Få dig en ko!

Af Ganesa Dasa

Den verdensomspændende finanskrise buldrer derudad, hvor afsløringen af børsmatadoren Bernard Madoffs astronomiske svindelnummer i skrivende stund er en af de seneste skandaler. Ganesa Dasa diskuterer her de enkle mekanismer, der ligger bag krisen, og antyder, at vi måske kun har set starten på endnu større ting i den nærmeste fremtid. Uden ellers at nævne køer med et eneste ord kalder han ikke desto artiklen 'Få dig en ko!'

Imens den multimilliard Ponzi-intrige, som Wall Street-insideren Bernard Madoff havde iværksat, trævles op i mediernes søgelys, har verden en sjælden chance for at forstå den virkelige natur af mange af vores velansete finansielle strukturer. Forhåbentligt er vi kloge nok til at kunne lægge to og to sammen.

Skønt 50 milliarder dollars forduftet ud i den blå luft så sandelig er en imponerende, om end rystende præstation, og selv om den tilmed blev gjort med godt gammeldags bedrageri og ikke med de taltryllerier, der ellers har kendetegnet Wall Street's seneste tyverier, blegner intrigens størrelse i sammenligning med de finansstrukturer på mange billioner dollars, som regeringerne i USA og andre lande står for.

Madoffs inspiration kom fra Charles Ponzi, en italienskfødt amerikansk indvandrer, der i begyndelsen af det 20. århundrede lancerede en investeringsplan, der var baseret på handel med postaktier. Men i stedet for at give investorer reelle afkast fra virkelige investeringer fik Ponzi den opfindsomme ide at betale de første investorer med penge, der blev indbetalt af senere investorer.

Igennem årene er sådanne arrangementer blevet kendt under mange andre navne såsom kædebreve eller pyramideselskaber. Når

tilgangen af nye investorer til disse projekter uundgåeligt daler til et punkt, hvor udbetalingen til eksisterende investorer ikke længere kan honoreres, forsøger investorerne at trække deres penge ud igen. Når dette sker, kollapser hele arrangementet. Udbyttet, som de tidligere investorer fik, såvel som de formuer, stifteren af arrangementet stak til side til sig selv, betales af dem, der kom for sent til festen.

Ved at skabe en illusion af succes lykkedes det Ponzi at skabe en nærmest eksplosiv interesse i hans investeringsboble. At boblen senere bristede, var også uundgåeligt.

I stor udstrækning har samme ide været drivkraften bag flere større bobler i det seneste årti. I betragtning af de latterligt skyhøje vurderinger, der blev aktier og fast ejendom til del under deres respektive opsving, var den eneste måde, disse bobler kunne fortsætte på, hvis man kunne finde nyere "investorer" (eller endnu større fjolser), der kunne betale endnu mere uhyrlige priser. Når disse nye købere ikke længere var med på den, smuldrede hele strukturen. Skønt der ingen Ponzi eller Madoff var til at sætte disse manier i system, havde hele landets finansielle og økonomiske apparat held til at overbevise offentligheden om, at "investeringer" i aktier og ejerlejligheder var skudsikre, og at tilførslen af nye købere var uden ende.

Desværre standser Ponzi-økonomien ikke der. Et kædebrev er ikke mere levedygtigt, når det er regeringer og ikke private borgere, der står bag det. Men regeringsorganiserede pyramider har fordelen af tvungen deltagelse. Følgelig kan illusionen om levedygtighed opretholdes over flere generationer. Men jo længere sådanne systemer får lov til at fortsætte, jo større bliver tabene, når de til syvende og sidst falder sammen.

For eksempel administrerer USA's social – og pensionsvæsen sine "betroede midler" med præcis de samme metoder, som Madoff og Ponzi anvendte. Penge, der indbetales af nuværende arbejdsdygtige borgere, overføres til dem, der nu får udbetalt pension eller sociale ydelser. Intet af den indbetalte kapital anbringes i egentlige investeringer, hvorfor der aldrig opstår nogen form for investeringsafkast. De, der nu betaler til systemet, forventer i fremtiden at få, hvad de har krav på, igennem fremtidige brugeres indbetalinger til systemet. Det er den klassiske definition på et Ponzi-system. Den eneste forskel er, at Ponzi ikke kunne trykke sine egne pengesedler.

USA's regering kører også sine egne finanser efter Ponzi-principper. Den nationale gæld vokser hele tiden og bliver aldrig mindre. Eksisterende gæld afdrages ved at optage nye lån. Hele systemet afhænger af en konstant voksende tilførsel af nye långivere eller af eksisterende långiveres villighed til at forlænge forfaldne lån. Som i tilfældet med Madoff slutter festen selvfølgelig, hvis tilstrækkelig mange kreditorer vil have deres penge tilbage.

I Madoffs tilfælde blev tæppet trukket væk under ham af de store økonomiske tab, som nogle af hans klienter havde i andre investeringer, der ikke havde noget med ham at gøre. Da mange nok af disse klienter ville sælge nogle af deres tilsyneladende sunde værdipapirer fra Madoff for at afbøde tabene, faldt svindelnummeret sammen. Det samme kan ske for USA's regering. Da nu Kina og andre af USA's kreditorer (Japan) ønsker at bruge nogle af obligationerne fra USA's finansministerium for at stimulere deres egne økonomier, kan man forvente et tilsvarende resultat med endnu mere alvorlige følger.

Den store forskel er, at imens Madoff gjorde alt for at skjule, hvad han havde gang i, opererer USA's regering og andre regeringer i fuldt dagslys. Det er forbløffende, hvor gennemsyret troen på regeringerne er. Det er forbavsende, hvor mange tror på, at politikerne kan lykkes, hvor privatpersoner falder igennem, og at regeringer på en eller anden måde er immune overfor de økonomiske love, der gælder for resten af verden. Ligesom de uheldige mennesker, der blev narret af Madoff og Ponzi, står verden overfor en brat opvågnen.

Efterskrift: Få dig et stykke jord

Af Lalitanatha Dasa

Jeg vil afholde mig fra at komme med forudsigelser om, hvad den nuværende økonomiske krise ender med. Men Srila Prabhupadas kloge råd kan også anvendes i denne sammenhæng: "Håb det bedste, men forbered dig på det værste."

Potentielt kan denne økonomiske krise blive værre end 1930'erne for det almindelige menneske. Hvis vi taler om Danmark, boede den overvejende del af befolkningen i 1930'erne på landet og var noget ved landbruget. Måske var der ikke arbejde at få, men de fleste havde et stykke jord, hvor de kunne dyrke korn, kartofler og græs til køer. I det mindste havde de fleste, selv i byerne, en baghave eller en kolonihave og vidste, hvordan man dyrker den. Egentlig var der i de ydre omstændigheder ikke lagt op til den store nød, for mad kunne man altid dyrke og skaffe til sig selv.

> "Vi er blevet så kloge, højt uddannede og specialiserede, at vi har glemt de mest basale ting."

Nu i 2009 bor størstedelen af befolkningen i byerne, og måske så meget som 70% af jorden ejes og dyrkes af måske kun 2% af befolkningen. Mange har ikke adgang til jord til dyrkning af mad til eget forbrug, og selv de, der har, aner i mange tilfælde overhovedet ikke, hvordan man dyrker en kartoffel. Udviklingen indenfor de sidste 50 år har kørt det moderne menneskes naturforståelse og jordforbindelse helt af sporet. Vi er blevet så kloge, højt uddannede og specialiserede, at vi har glemt de mest basale ting. Mad er nu kun noget, der ligger på supermarkedernes hylderne pakket ind i plastik. Hvor mange vil derfor komme i klemme, hvis de en dag ikke har penge at købe mad for, eller der ikke er brændstof til at fragte maden ind til byerne med? Jeg siger ikke, at dette absolut vil ske, for jeg kan ikke spå om fremtiden. Men at der i den nuværende situation er lagt op til, at det KAN ske, finder jeg tænkevækkende.

"Få dig en ko!" opfordrer Ganesa Dasa til i ovenstående artikel. Jeg ville nok omskrive opfordringen til "Få dig et stykke jord og lær, hvordan du dyrker det!" Det er det mest umiddelbare, hver enkelt kan gøre lige nu for at sikre sig imod de eventuelle voldsomme økonomiske sammenbrud, som vores kædebrevsøkonomi styrer imod.

Hvis du synes, at det lyder urealistisk, kan jeg berolige dig med, at jeg taler ikke om mange hektarer eller kvadratkilometer for hver person. Hvis du vil sikre dig og din eventuelle familie en stabil madforsyning i en usikker verden, er det nok at have noget, der er på størrelse med en kolonihave eller to. Det er rigeligt jord til at dyrke, hvad en familie har brug for af grøntsager, kartofler, frugt mm. Har du ydermere brug for lidt praktisk indføring i, hvordan du gør det, er det god en ide at tage et kig på foreningen Praktisk Økologis hjemmeside, se http://www.havenyt.dk/.

Som afsluttende meditation er her en passage fra Back to Godhead (nr. 67, 1974), der taler om vigtigheden af at etablere Krishna-bevidste landbrugssamfund:

"Måske endnu vigtigere er imidlertid, at disse landbrugssamfund kan give ISKCON en slags frihed fra USA og verdens andre landes skrøbelige økonomiske strukturer. Ifølge de vediske skrifter ligger virkelig rigdom i jord, køer og naturressourcer, ikke i papirpenge. Når det kommer til stykket, giver jord og køer mad og et sted at bo, så de har virkelig værdi. Men pengesedler er blot løfter. Deres værdi ændrer sig med inflationen, og de kan når som helst fuldstændigt miste deres værdi. Ifølge de vediske skrifter styrer vores moderne verdensøkonomi, der bygger på en falsk standard, imod et næsten sikkert sammenbrud. Men ved at dyrke sin egen mad på sin egen jord vil ISKCON uafhængigt kunne sørge for sine medlemmers grundlæggende nødvendigheder og dermed fortsætte med sin mission med at sprede Krishna-bevidsthed uden at bryde sig om de økonomiske op- og nedture i et materialistisk samfund." ॐ

URI-møde i Mayapur

ISKCON's Sridhama Mayapur var i ugen fra søndag den 30. november til fredag den 5. december 2008 vært for United Religions Initiative (URI). Selv om URI blev grundlagt så sent som i 2000, er organisationen vokset til at tælle 400 grupper i 70 lande med over en million mennesker involveret i aktiviteter hvert år. URI er nu verdens førende internationale tværreligiøse organisation med forbindelser op i FN som en NGO'er (non-governmental organisation).

Bhakti-Svarupa Damodara Maharaja, der gik bort i 2006, var en af grundlæggerne af URI og havde et stort ønske om en dag at invitere URI's medlemmer til Mayapur. Hans ønske gik i opfyldelse her i december 2008, hvor URI's anden globale verdenskongres afholdtes netop i Sridhama Mayapur med 300 delegerede fra hele verden.

URI's globale møder er ikke kun en international organisations kongresser, hvor ledelsen mødes for at træffe de nødvendige beslutninger. Møderne er endnu mere pilgrimsrejser, hvor medlemmerne mødes på åndeligt inspirerende lokaliteter rundt om i verden. Her i Mayapur mødtes de under temaet "Pilgrimme af fred: mange veje, et formål." URI's hjemmeside inviterede sine delegerede til Mayapur med disse ord: "…Med vor verden i oprør virker det næsten utænkeligt at opnå global fred. Men ikke desto mindre tror vi, at når mennesker handler sammen for fred, retfærdighed og helbredelse, er der ingen grænser for, hvad der kan opnås. Som pilgrimme dedikeret til et sådant forehavende foretager repræsentanter for URI-samfundet en rejse for at være sammen på et dybt åndeligt sted, en lille tempelby på bredden af Gangesfloden i Vestbengalen, Indien."

Under åbningsceremonien forbandt Biskop William E. Swing URI-mødet i Mayapur, hvor folk fra hele verden mødtes med et ønske om at skabe fred, med terroristhandlingerne i Mumbai, der også fyldte verdens overskrifter i de dage, med ordene: "Historiebøgerne vil bemærke, at i slutningen af november kom nogle mennesker til stranden i Mumbai for at slippe volden løs, imens pilgrimme fra hele verden kom til Mayapur i Indien for at standse volden. Vi kan opnå dette ved at overleve dem."

Før deres ankomst havde de mange delegerede fra hele verden lovet i denne uge at overholde de fire regulative principper, der gælder for ISKCON's områder, og startede hver dag med deres respektive morgenpraksis med bøn, *yoga* og morgenvandringer i den hellige *dhama*. Senere på dagen mødtes forskellige grupper omkring borde og diskuterede en række på forhånd givne emner. Om aftenerne var der kulturelle præsentationer af lokale ISKCON-*vaisnavaer* såvel som internationale indslag fra forskellige delegerede.

Efter responsen at dømme forløb hele arrangementet langt ud over alles tilfredshed. URI-medlemmerne udtrykte igen og igen deres taknemmelighed over den gæstfrihed, de mødte fra Mayapurs hengivne, og de hengivne var også taknemmelige og beærede over på Srila Prabhupada og Bhakti-Svarupa Damodara Maharajas vegne at kunne være værter for så mange åndeligt inklinerede personer fra mange forskellige religioner og åndelige retninger.

Tusta Mohan Krishna Dasa ovenpå URI-mødet:

"Selv om URI's globale møde i 2008 nu er ovre i Mayapur, kommer de friske udvekslinger med dette samfund til at leve længe i hjerterne på Mayapurs hengivne. Ovenpå afslutningsceremonien blev de enkelte medlemmer inviteret hjem til middag hos forskellige *grhasthaer.* Alle hengivne, der var vært for en sådan middag, fik venskab, kærlighed og masser af kulturelle indtryk til gengæld. "Vi kom til at kende hinanden meget tættere igennem disse udvekslinger og uddybede vores forhold over disse dage," bemærker Ragatmika Mataji. "Vore gæster er imponerede og nysgerrige om vores måde at leve på. I mere end fire timer glædede vi os

sammen," mindes Padma Radhika Mataji.

Jeg vil gerne bemærke to enestående kvaliteter, som de URI-delegerede udviste under deres møder. Den ene var en "holdning af taknemmelighed," som var helt ud over det sædvanlige, for de takkede igen og igen og var beærede over alting, de fik. Den anden var respekten overfor hinanden. Selv om de kommer fra forskellige trosretninger, blandt hvilke nogle ligger teologisk meget langt fra hinanden, arbejder de som organisation for en universel fred, og de var respektfulde overfor alle hengivne og hilste altid på os med smukke smil og "Hare Krishna." ISKCON Mayapur er taknemmelig imod URI for at have fået muligheden for at være vært for deres Globale Møde i Mayapur."

Besøg URI's hjemmeside på http://www.uri.org/ eller den danske afdeling af URI på http://www.uridanmark.dk/. ॐ

Fra URI's åbningsceremoni i Mayapur

Charles Gibbs (til venstre) sammen med Bhakti Purusottama Swami og Umapati Swami

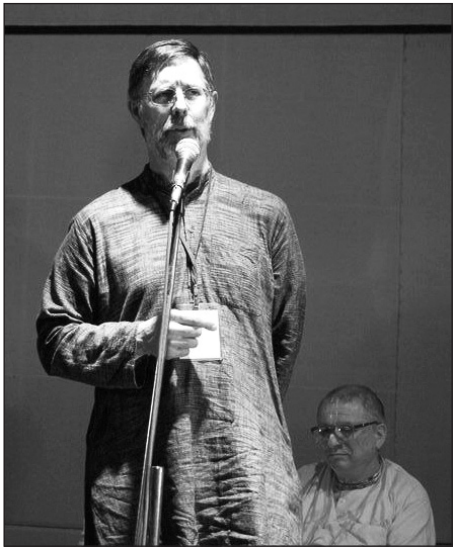

Charles Gibbs, præsident for URI

⇛

4-årige Laksmi fra Manipur bedårede alle med sin dans

⇚

Bogdistribution for dummernikker

Omtale af en bogdistributions-DVD fra BBT

Af Lalitanatha Dasa

”Excuse me, do you guys speak English?” Taruna Krishna Dasa tiltaler et par forbipasserende piger, der med det samme standser op. Hvem taler ikke engelsk midt i London? Hvilket netop er pointen. At få travle folk til at standse på et fortov i London er i sig selv lidt af et kunststykke. En måde at gøre det på er at sige og gøre ting, der får folk til at undre sig. Hvis det samtidigt er sjovt, er det kun så meget bedre.

Pigerne får svaret ja, Taruna Krishna forsikrer dem for, at det gør han også, og derfor kan de godt se på de bøger, som han i samme øjeblik har rakt frem, og som pigerne nu står og bladrer i. Han forklarer kort, at han er *yoga*-lærer og munk, at bøgerne handler om *yoga* og åndeligt liv, og hvordan man bliver en bedre person, og at han i dag giver disse bøger ud for frivillige bidrag. ”Kan I hjælpe?” spørger han. Pigerne undslår sig med, at de skal bruge deres penge på indkøb. Taruna Krishna smiler, siger farvel til dem med et ”Måske næste gang” og ønsker dem en god dag.

Taruna Krishna og en snes andre bogdistributører kan ses i aktion på en DVD, som BBT udsendte til hengivne over hele verden i november sidste år før starten på det årlige bogdistributionsmaraton i december. Her kan man se gamle distributører som Brighupati, Vijaya og Mangalmaya Dasa, der har distribueret bøger i 30 år eller mere, og tyske Bhakta Marius, der er som en fisk i vandet på gaden i Stockholm en kold vinterdag, selv om det kun er måneder siden, han blev grebet af den ild, som bogdistribution er for mange hengivne.

Det mest slående ved disse hengivne, der er blevet filmet til DVD’en med skjult kamera, imens en trådløs mikrofon i deres lommer lader os følge deres samtaler, er den lethed og afslappethed, hvormed de afsætter Srila Prabhupadas bøger til vildtfremmede mennesker på gaden. En kort præsentation af dem selv og nogle få, velvalgte ord om bøgerne og en anmodning om at give et frivilligt bidrag og tage en bog er ofte alt, der skal til.

Det afholder ikke de hengivne fra at have personlige udvekslinger og dybere samtaler med folk. Tværtimod evner de at fatte sig i korthed og samtidigt give alle personer en følelse af, at de ikke står overfor en maskine eller en mekanisk sælger, men en rigtig person, der kan lide dem og interesserer sig for dem. Hvis man spørger om, hvad gode bogdistributørers virkelige fidus er, er dette nok også svaret: man skal kunne lide andre mennesker! Men selv om man ikke kan det, er alt ikke håbløst. DVD’en viser, at blot at møde folk på gaden på den rigtige måde får gradvist selv en inkarneret menneskehader til at kunne lide andre.

Brighupati, der ses distribuere bøger i Los Angeles’ lufthavn, viser, hvor direkte morsom bogdistribution kan være. Han siger mange rigtigt sjove ting med en mine, som om det er første gang, han siger dem, og folk hygger sig i hans selskab. I parentes bemærket lærte jeg noget af det samme for mange år siden på Strøget i København. En eftermiddag gik jeg med en stak bøger på armen og fik øje på en kødrand af mennesker. En usædvanlig dygtig gadegøgler havde flere hundrede mennesker omkring sig, imens han efterabede forbipasserende mennesker og klovnede med dem. Til sidst lagde han en hat midt på gaden, vendte ryggen til folk og vendte sig igen om, nu med en pistol i hånden (en legetøjs af slagsen, går jeg ud fra) og pegede med den rundt på alle med en mine, der fik de fleste til at falde sammen af grin og

som på kommando gå frem og lægge penge i hatten. Hvis man kan få folk til at grine, kan man få dem til hvad som helst. Det gælder også for distribution af Srila Prabhupadas bøger.

Mange hengivne har en skræk for at gå ud på gaden og distribuere bøger. Det kan der helt sikkert også være grund til, for når man ikke gør det rigtigt, kan det være en hård og ligefrem traumatisk aktivitet. Derfor er denne DVD rigtig god, for man kan se, at hvis man lærer at distribuere bøger rigtigt, er det sjovt, rart og tilfredsstillende på en dyb måde, for man har følelsen af at gøre en forskel og være med til at give lys og håb for mennesker, der ellers lider i et hav af ørkesløs tomhed og meningsløshed, som efterhånden de fleste moderne mennesker gør det nu om dage.

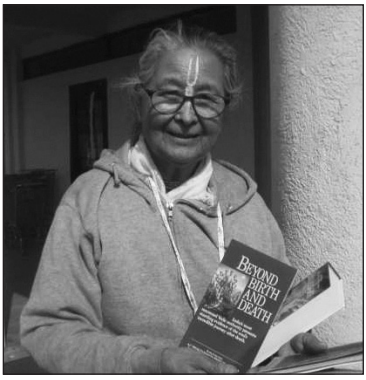

Sacisundari Devi Dasi på 75 år distribuerer bøger i Atlanta, USA

Dandaniti og jeg er netop vendt tilbage fra tre uger rundt i Danmark på gaden (derfor udkommer årets første *Nyt fra Hare Krishna* som altid først en uge ind i januar). Hvordan har det været? Ved Krishnas nåde har det været dejligt. Nærmest som at skære i smør. At se en halv time på denne nye bogdistributions-DVD, før vi kørte ned på gaden, gjorde det kun endnu mere interessant. Folk på Danmarks gader virker mere og mere interesserede for hvert år, der går. Hare Krishna har et godt navn. Der er langt flere, der køber bøger af os, fordi vi kommer fra Hare Krishna, end folk, der nægter at gøre det af samme grund. Mange har en bred interesse i åndelige emner inklusive hinduisme, buddhisme, yoga, meditation, reinkarnation osv., som det er nemt at slå på. Vi har haft mange interessante og sjove oplevelser den sidste måneds tid.

Der er ingen grund til, at ikke alle hengivne kan have det samme, og denne DVD er en opfordring til alle, gamle som nye, om selv at gå ud og opleve bogdistribution på gaden. Nogle tror eller har haft oplevelsen af, at direkte bogdistribution på gaden er for vanskeligt og hårdt og ikke noget for dem. Det er bare ikke rigtigt, hvis man går til det med den rette indstilling. Hvad er den rette indstilling? Det er ikke at pålægge sig selv et præstationskrav eller være alt for alvorlig med en ide om at skulle omvende og overbevise dem, man møder. Den rette indstilling er snarere noget med at ville gå ud og have det sjovt og hyggeligt med mennesker, tage alt, hvad der sker, som en oplevelse og se, hvad Krishna mon har i gemmeposen.

Et råd er, undgå for alt i verden at komme i diskussion med trættekære mennesker. Folk, der synes, at vores bøger er noget bras, skal have lov til det, og så må de ellers have en god dag. Der er mennesker nok, der er interesserede eller bare nysgerrige nok til at høre, hvad man har at sige. Spild ikke tiden på dem, der ikke er det. En bogdistributør er ikke på gaden for at få ret i en diskussion, han er på gaden for at have det rart med folk og derved give dem en rar oplevelse. Ender det med, at nogle også bliver interesserede i at tage en af Srila Prabhupadas bøger med hjem, er det kun så meget bedre.

Det kan kort siges, at DVD'en udover film med bogdistributører i aktion har klip med Srila Prabhupada, hvor han opfordrer sine hengivne til at udgive og distribuere sine bøger på alle verdens sprog. Man ser også Srila Prabhupada diktere bøger midt om natten, hvor alle andre sover. Der er optagelser med andre hengivne, der taler inspirerende ord om bogdistribution. I alt er der syv timers video inklusive en lang dokumentarudsendelse fra et kunstakademi i Vrindavana, hvor hengivne lærer at male og lave nogle af de fantastiske illustrationer, der altid pryder Srila Prabhupadas bøger, plus meget mere. DVD'en er blevet sendt ud til alle templer, og Københavns-templet har i skrivende stund stadig nogle eksemplarer liggende til gratis afhentning. Den, der kommer først til møllen, bliver først malet! ॐ

Festivalkalender 2009

Vi er trådt ind i 2009, og et nyt år med festivaler ligger forude. Her følger en liste over de store festivaler, der afholdes i templet i Vanløse, så man allerede nu kan sætte kryds i kalenderen og indrette sine planer derefter. Nogle af festivalerne falder på selve dagen, imens andre er rykket frem til efterfølgende søndag

Søndag den 8. februar:
Herren Nityanandas fremkomstdag.

Tirsdag den 10. marts:
Gaura Purnima – Herren Caitanya Mahaprabhus fremkomstdag.

Søndag den 5. april:
Herren Ramacandras fremkomstdag.

Søndag den 10. maj:
Herren Nrsimhadevas fremkomstdag.

Onsdag den 5. august:
Herren Balaramas fremkomstdag.

Fredag den 14. august:
Sri Krishna Janmastami.

Lørdag den 15. august:
Srila Prabhupadas fremkomstdag.

Torsdag den 27. august:
Radhastami – Srimati Radharanis fremkomstdag.

Søndag den 18. oktober:
Diwali og Govardhana-puja.

Onsdag den 21. oktober:
Srila Prabhupadas bortgangsdag.

Torsdag den 31. december:
nytårsaften.

Udover det bliver der også afholdt fest i forbindelse med andre mærkedage omkring Bhaktisiddhanta Sarasvati, Bhaktivinoda Thakura, Vamana-deva og andre *acaryaer* og *avataraer*. Følg med på www.harekrishna.dk for nærmere information. ॐ

Gopala Bhatta Goswami

Af Jatayu Dasa

Den 15. januar 2009 fejrer hengivne verden Gopala Bhatta Goswamis fremkomstdag. Gopala Bhatta var den ene af Vrindavanas seks berømte Goswamier.

Da Gopala Bhatta Goswami i 1510 var kun syv år gammel, havde han det store held at tjene Herren Caitanya, der på den tid var på rundrejse i Sydindien og i fire måneder boede hos Gopala Bhattas familie. Da Herren Caitanya omsider skulle drage videre, fyldtes drengens øjne med tårer. Herren Caitanya så dette og blev nogle dage længere.

Darsana i Radha-Ramana-templet, der blev grundlagt af Gopala Bhatta Goswami.

Ved den lejlighed havde Gopala Bhatta en åndelig vision, hvor Sri Caitanya Mahaprabhu afslørede Sig som Herren Krishna og sagde, at en dag ville han (Gopala Bhatta) møde lederne af Herren Caitanyas bevægelse, Rupa Goswami og Sanatana Goswami, i Vrindavana. Da Gopala Bhatta vågnede fra sin trance, ville han af sted til Vrindavana med det samme, men Herren Caitanya gav ham besked på indtil videre at blive og tjene sine forældre.

Gopala Bhatta studerede dernæst retorik, poesi, *Vedanta* og sanskritgrammatik fra sin onkel Prabodhananda Sarasvati, en stor hengiven af Herren Caitanya. Nogle år senere, da begge Gopala Bhattas forældre var døde, drog han af sted til Vrindavana og mødte både Rupa og Sanatana Goswami. Da Herren Lord Caitanya hørte om hans ankomst, sendte Han som en gave Gopal Bhatta nogle af Sine personlige klædningsstykker, som den unge mand herefter tilbad. Gopala blev også bedt om at hjælpe Rupa og Sanatana Goswami med at udarbejde transcendental litteratur.

Engang på en tur til Gandaki-floden i Nepal fik Gopala Bhatta fat på tolv *salagrama-sila'er* (der er små Deiteter af Krishna i form af sten.) *Silaerne* sprang op i hans vandkrukke, da han fyldte den med vand fra floden. Han hældte dem tilbage i floden og fyldte igen sin krukke med vand, og igen sprang de op i krukken. Gopala Bhatta så da dette som Herrens nåde og tog *sila'erne* med tilbage til Vrindavana.

En dag havde Gopala Bhatta en trang til at tilbede en Deitet af Krishna. Den næste morgen så han, at en af hans *silaer* havde omdannet sig til en smuk Deitet af Krishna. Gopala Bhatta gav Deiteten navnet Radha-Ramana, 'Krishna, der giver Radharani glæde.' Han startede tilbedelsen af Radha-Ramana, og Radha-Ramana-templet er stadig et af de vigtigste pilgrimssteder i Vrindavana. ॐ

Besøg af Drutakarma

Drutakarma Prabhu besøger Danmark i februar 2009. Drutakarma, der også er kendt som Michael Cremo, er en af ISKCON's stærke videnskabsmænd og forfatter til Forbudt Arkæologi, der udkom efter et omfattende forskningsarbejde i tilsidesatte arkæologiske fund, der modsiger Darwins teorier om menneskets oprindelse.

Drutakarma ankommer den 7. februar og rejser tilbage til Los Angeles den 16. februar, så der bliver god mulighed for at høre og møde ham. Han giver offentlige foredrag den 9. og 10. februar kl. 19:00 på Århus Universitet (Preben Hornung-stuen i Stakladen) og i København i Vanløse Kulturhus (ved siden af Vanløse station) den 11. og 12. februar kl. 19:00. Der bliver gratis entré til de offentlige foredrag.

Lørdag den 14. februar besøger Drutakarma Prabhu Malmö, hvor de hengivne har arrangeret et program for ham. Ydermere bliver der foredrag til søndagsfesterne i Vanløse den 8. og den 15. februar, og for de morgenfriske er der selvfølgelig forelæsninger over *Srimad-Bhagavatam* de dage, hvor han er i templet i Vanløse. ॐ

Markedspladsen

Af Kamsahanta Dasa

Kære hengivne

Hvorfor ikke have et sted i cyberspace, hvor man både kan spare en masse penge, få opfyldt nogle materielle og/eller transcendentale behov samt samtidigt gøre fremskridt i ens Krishna-bevidsthed? Den gode nyhed er, at sådant et sted faktisk findes! På vores nye mødested på nettet http://iskcondk.ning.com/ (www.harekrishna.dk)er der dannet gruppen "Markedspladsen," hvor alskens ting og sager sælges eller foræres væk kvit og frit. Som nogle af de ting, der allerede har byttet ejermænd, kan nævnes Transcendental Diary af Hari Sauri, højttalere samt en bagemaskine. For at et sådant sted virkelig kan blive en succes, er det dog nødvendigt, at det har et pænt antal deltagere, som aktivt benytter stedet.

Det er også min tanke, at gruppen skal være mere vidtrækkende til også f.eks. at være et sted, hvor man kan informere om gode tilbud, som da vi forleden så et totalt "damn cheap baba"-tilbud i Ikea, hvor et flot klædeskab i solidt fyrretræ kun kostede 200 kr. Eller hvor man kan gøre opmærksom på nye "bona-fide produkter," som når der kommer en ny ost på markedet eller vegetariske forårsruller uden æg osv. Tilbagemeldinger og forslag er meget velkomne!

Tilmeld jer gruppen, spar på jeres hårdtjente laksmi og gør fremskridt gennem at hjælpe jeres kære åndsfæller! ॐ

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.
yajna: offerhandling
yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Krishnas og Budhvars dag

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Herskeren over planeten Merkur kaldes på sanskrit Budha eller Budhvar. Budhvar siges at have en særlig indflydelse om onsdagen. Denne indflydelse er hverken god eller dårlig; dog er onsdag ifølge nogle en god dag for handel og kommunikation.

Budhvar siges at være meget gavmild og hjælpsom. Nogle steder i Indien er det derfor meget almindeligt at starte nye forretninger og andre foretagender såsom skoler på en onsdag.

Onsdag er også forbundet med Herren Vithal, en af Herren Krishnas inkarnationer. Det skulle være specielt lykkebringende at servere *prasadam* for *brahmanaerne* på denne dag.

Budhvar har en lys gullig eller grønlig farve. Det siges derfor, at grøn er en lykkebringende farve om onsdagen.

Budhvar er søn af måneguden Soma, og hans mor hedder Tara eller Taraka. Han har fire arme og bærer en kølle, et sværd og et skjold. Han ses almindeligvis ridende på en løve eller i en vogn, der trækkes af løver. ॐ

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Sabudana kichari

Sabudana kichari er en traditionel indisk fasteret, der anvendes på *Ekadasi* og andre fastedage, hvor man ikke indtager kornprodukter. *Sabudana kichari* tilberedes normalt af sago eller tapioka, der er fremstillet af henholdsvis sagopalmen og cassava-planten. Dansk sago er anderledes end den indiske, idet den er fremstillet af kartoffelstivelse.

I denne udgave af retten har vi anvendt økologisk tapioka, der fås i helsekostforretninger. Ofte laves *Sabudana kichari* med kartofler som eneste grønsag, men for variationens skyld har jeg kommet hvidkål og gulerod i. Udover det er der ristede jordnødder samt kokosmel i. Begge giver fylde, mæthed og protein til retten. Tapioka og sago indeholder nemlig ikke ret meget protein sammenlignet med kornprodukter.

Ingredienser:

3 dl tapioka
5-6 kartofler
¼ hvidkål
2 gulerødder
4 spsk. ghee/olie
1-2 friske eller tørrede chili
12-14 tørrede karryblade
1½ tsk. stødt spidskommen
2 spsk. vand
1 tsk. gurkemeje
1½ tsk. salt
2 dl jordnødder
1 dl kokosmel

Fremgangsmåde:

1. Tapioka-grynene kommes i en skål og overhældes med koldt vand, så de lige er dækket. Lad dem stå i blød i ½ time.

2. Vask og skræl kartoflerne og skær dem i terninger (ca. 2x2 cm). Hvidkålen snittes i strimler og gulerødderne vaskes, skrælles og skæres i stave.

3. Varm ghee'en i en gryde over middelvarme. Fjern frøene fra chilierne, hak dem og kom dem i olien sammen med karryblade. Steg ca. ½ minut; kom spidskommenpulver i og steg kartoflerne heri i to minutter. Kom hvidkålen i og steg yderligere et par minutter. Herefter skrues ned på lav varme, kom vand i og kog grønsagerne under låg. Efter yderligere fem minutter kommes gulerodsstavene i. Lad grønsagerne koge, indtil de er møre. Herefter tages gryden af varmen og afkøles i minimum fem minutter.

4. Jordnødderne ristes på en tør pande eller i ovnen (10-15 minutter v. 200 grader), afkøles og hakkes let.

5. Tag forsigtigt tapiokakuglerne op af skålen og skil dem ad med fingrene. Fordel dem i en skål eller gryde, og rør forsigtigt gurkemeje i.

6. Bland salt, jordnødder og kokosmel i grønsagerne og hæld blandingen sammen med tapiokaen. Det er vigtigt, at tapiokaen ikke opvarmes for meget, da den ellers klistrer sammen. ॐ

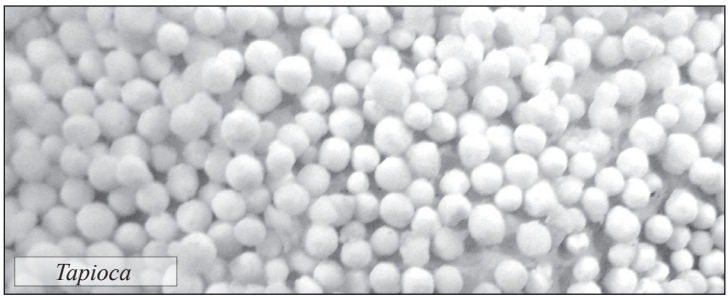

Tapioca

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna"

Navn:.....
Adresse:.....

300 kr. pr. år (12 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna", Sørningevej 39,
Skamstrup, 4440 Mørkøv

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

Hare Krishna-tempel

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse
Tlf. 4828 6446. **Giro** 617 0277
Email. tempel@krishna.dk
Søndagsfest hver søndag kl. 15:00.

Nama-Hatta

Kontakt tlf. 3670 3008, 2815 2682, 4354 8526

Festival of India

www.festivalofindia.dk - info@festivalofindia.dk

Radio Krishna, København

87,6 MHz, Hybridnet 90,6 MHz
ma-fre 9.00-14.00 samt 16.00-17.30
lø-sø 8.00-10.00
lø 16.00-17.00
ons 22.00-02.00
to-fre 22.00-00.00
Girokonto 292 3637. **Tlf.** 38101232. **Email:** yadu@krishna.dk **Hjemmeside:** www.krishna.dk

Radio Krishna Århus

www.radiokrishna.dk

Sendetider	Frekvenser	Tlf: 86110999
Mandag 22-01	98.7 Mhz	Email:
Tirsdag 22-01	89.5 Mhz	mail@ananta.dk
Torsdag 22-01	Kabel (kanal 2):	
Fredag 22-01	96.5 (Teledanmark)	Girokonto:
Søndag 22-01	94.8 (Stofa)	998-9366

ISKCON i Sverige

Hare Krishna Center,
Govindas Restaurang,
Govindas Butik
Fridhemsgatan 22, 11240 Stockholm
Tlf. +46 (0) 8-6549002 www.algonet.se/~govindas/
V/Fridhemsplan T-banestation.
Kveldsprogram hver kveld kl. 18.30.
Søndagsfest hver søndag kl. 16.00.
Restaurang: ma-fre 11-19, lø 12-19.
Butik: ma-fre 11-18, lø 12-18.

Korsnäs Gård 14792 Grödinge
Tlf. +46 (0) 8-53029800 www.tattva.com
Pendeltog fra Sthlm Central til Tumba Station, derefter bus 727 til Korsnäs Gård.
Søndagsfest hver søndag kl. 13.30.

Almviks Gård
15395 Järna Tlf. +46 (0) 8-55152050
Søndagsfest hver søndag kl. 13.00 med buskørsel fra Järna Station kl. 12.00.

ISKCON Göteborg www.harekrishnagoteborg.com
Govindas vegetariska servering och **Hare Krishna Tempel**
Karl Johansgatan 57, S-414 55 Göteborg Tel +46 31 42 16 42
For festivaler og programmer, se:
www.harekrishnagoteborg.com.

ISKCON - Govindas www.govindas.just.nu
Prästgården i Olunda 74193 Knivsta
Tlf. +46 (0)18-102924
Mob. +46 (0)70-3441246
Søndagsfest 1.søndag hver måned kl. 15.30.

ISKCON i Norge:

Krishna's Cousine

Kirkeveien 59b 0364 Oslo Tlf. +47 22606250 - 22446820 ma-fre 12.00-20.00
V/Majorstuen T-banestation. Søndagsfest oftest kun i forbindelse med festivaler, ring for information.

Alle henvendelser til:
Nyt fra Hare Krishna
Sørningevej 39, Skamstrup, 4440 Mørkøv,
Tlf.: 5927 1930 girokonto 1-688-3204
E-mail: lalitanatha@krishna.dk

Januar 2009

Torsdag	**8.1**	**Bryd fasten imellem 8:36 – 11:03**
		Jagadisa Panditas fremkomst
Søndag	**10.1**	**Sri Krishna Pusya Abhiseka**
Onsdag	**14.1**	**Ganga Sagara Mela**
Torsdag	**15.1**	**Ramacandra Kavirajas bortgang**
		Gopala Bhatta Goswamis fremkomst
Fredag	**16.1**	**Jayadeva Goswamis bortgang**
Lørdag	**17.1**	**Locana Dasa Thakuras bortgang**
Torsdag	**22.1**	**Ekadasi (*mahadvadasi* – faste fra korn og bønner for *Sat-tila Ekadasi*)**
Fredag	**23.1**	**Bryd fasten imellem 8:19 – 11:01**
Lørdag	**31.1**	**Srimati Visnupriya Devis fremkomst**
		Sarasvati Puja
		Srila Visvanatha Cakravarti Thakuras bortgang
		Pundarika Vidyanidhis fremkomst
		Raghunandana Thakuras fremkomst
		Raghunatha Dasa Goswamis fremkomst
Mandag	**2.2**	**Srila Advaita Acaryas fremkomst (faste til middag)**
Tirsdag	**3.2**	**Bhismastami**
Onsdag	**4.2**	**Srila Madhvacaryas bortgang**
Torsdag	**5.2**	**Srila Ramanujacarya bortgang**
Fredag	**6.2**	**Ekadasi (*mahadvadasi* – faste fra korn og bønner for *Bhaimi Ekadasi*)**
		Herren Varahas fremkomst (faste til middag for både Varaha og Nityananda Prabhu, fest i morgen)
Lørdag	**7.2**	**Bryd fasten imellem 7:52 – 10:53**
		Nityananda Trayodasi: Herren Nityananda Prabhus fremkomst

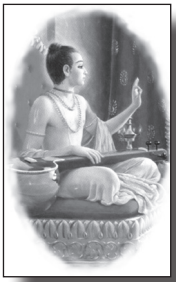

En golfhistorie

Vi begiver os principielt ikke af med golf hverken på denne eller andre sider, så følgende må ikke ses som indledningen på en ny tendens.

På golfbanen stod stod to herrer, der begge var lidenskabelige golfspillere. Den ene skulle netop til at svinge køllen, da han pludseligt stivnede midt i luften. Køllen faldt fra ham, og han faldt knælende ned på jorden, tilsyneladende i dyb bøn og ærefrygt. Den anden golfspiller så undrende til. Da den knælende golfspiller fortsat intet sagde, spurgte den anden: ”Hvad laver du?”

Den første golfspiller forblev tavs, men pegede frem for sig ud på den forbipasserende vej. En rustvogn med et ligfølge kørte forbi.

”Jeg var ikke klar over, at du nærede så dybe religiøse følelser,” sagde golfspiller nummer to.

”Det er helt naturligt,” svarede den første golfspiller. ”Vi var gift i 35 år.”

(Moralen er vist, at ikke alle udtryk for religiøse følelser nødvendigvis er lige ægte.) ॐ